

СТАНОВИЩЕ

от проф. доктор на педагогическите науки Галина Стоянова

на дисертационния труд на тема *„Обучение по електронни музикални клавишни инструменти за провеждане на певческата дейност в урока по музика”*

за присъждане на образователна и научна степен „доктор” в професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по музика.

Автор: Маргарит Русев, докторант към Югозападен университет, Благоевград, факултет по изкуствата, катедра „Музика”, научен ръководител – проф.д-р Николина Огненска

Представеният за становище дисертационен труд третира изключително актуален проблем в областта на музикалното образование и подготовката на учители по музика, а именно – певческата дейност в урока по музика с използване на електронен музикален клавишен инструмент, в която област сме изостанали по обективни и други причини с 30-40 години. Вместо да имаме вече една напълно компетентна учителска колегия, владееща и използваща този инструмент в урочната си работа, ние тепърва ще доказваме неговата ефективност, и то в най-важната за музикалното развитие на учениците дейност – певческата. От тази позиция оценявам положително проблематиката на дисертационния труд на Маргарит Русев, както и насочеността към него от научният му ръководител професор д-р Николина Огненска.

Формалните параметри на разработката – обем , структура, литература и пр. са в рамките на стандартното изложение и не предизвикват възражения. Добро впечатление прави лаконичният изказ и способността за обобщения и коректните изводи на автора в 1-та и 2-та глави и в Заключението.

По своето съдържание дисертационният труд разкрива с необходимата пълнота и ясност пътят към преодоляване на технологичното изоставане

по отношение използването на електронни клавишни музикални инструменти в музикалното образование на учениците и в подготовката на учители по музика. Този проблем, дефиниран в Увода, се превръща в дисертабилен поради стратегия на разработването му, а именно: очертаната дигитална некомпетентност на бъдещите учители по музика се преодолява в резултат на създадена специално за целта обучителна програма, свързана органично както с усвояване на електронния музикален инструмент, така и на певческия репертоар в обучението по музика. По този начин е показано проблемното поле, в което се разгръща цялата изследователска програма за придобиване на тази Ключова за професионализма на учителя компетентност – умения за използване на ЕМКИ в певческата дейност с учениците. Естествено, от нея зависи и ефективността на учебния процес по музика и интересът към него от страна на учениците.

Цялостната програма и постановка на изследването преследват решаването на целта и задачите и доказване на хипотезата, че «Използването на клавишни музикални електронни инструменти повишава качеството на педагогическата практика на студентите и ще провокира интереса на учениците към певческата дейност.» В педагогическия експеримент са участвали 25 студенти, което позволява да се приемат за валидни постигнатите резултати.

В съдържанието на тази дисертация има няколко най-ценни аспекта, това са :1. създаване на авторска програма за обучение на студенти в свирене на ЕМКИ; 2. създаване на специални знакови символи към партитурите за свирене по отношение на стил, темпо и др., т.е. нови партитурни означения; 3. разработване на специфична технология за работа с български фолклорен репертоар, особено тази, пригодена за песни в неравноделни размери, което смятам за изключително важно. Тяхното създаване , а също така и апробиране в процеса на изследователската

програма, са най-важните приноси моменти в дисертацията. Естествено, приемам и другите посочени моменти, като „анализ на състоянието на ЕМКИ и създаване на условен препоръчителен модел за работа в училищни условия” или „дефиниране на необходимите компетенции на учителя по музика за певческата дейност с ЕМКИ”, което е част от неговото съвременно порт фолио и др.

Необходимо специално да отбележа професионално изведената линия на експерименталното изследване /Глава 3/, в която точно са дефинирани целта и задачите на обучителната програма на студентите, както и анализ на наличните първоначални умения в боравене с ЕМКИ. Освен това, правилно са посочени принципите за подбор на песенния репертоар, професионални са разработени 12-те нотни модела за автоматизиран съпровод на българските народни песни. При 82 % студенти, които никога не са боравили с ЕМКИ, накрая резултатът е 0%, което може да се приеме за вярно. Като препоръка към тази глава бих посочила следното: да не се използват данните от КГ / контролна група / на ученици, защото сравнението не е коректно. В самата хипотеза е заложено моделиране на повишеният интерес към учители, използващи ЕМКИ в певческата дейност, затова са напълно достатъчни резултатите от ЕГ.

Заключение.

**Предвид изложените в това Становище положения и оценки
ПРЕДЛАГАМ НА УВАЖАЕМОТО НАУЧНО ЖУРИ ДА ПРИСЪДИ
НА МАРГАРИТ РУСЕВ ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И НАУЧНА
СТЕПЕН „ДОКТОР”.**

София, 25 януари 2014 г.

.....

Проф. доктор на педагогическите науки

Галина Стоянова